

Zaručnik i njegova zaručnica

Preokret u Pjesmi nad pjesmama (Pj 4,8-10)

⁹ Srce si mi ranila, sestro moja, nevjesto,
srce si mi ranila jednim pogledom svojim,
jednim samim biserom kolajne svoje.

¹⁰ Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja,
nevjesto! Slađa je ljubav tvoja od vina, a miris
ulja tvojih ugodniji od svih mirisa.

Ljubav duše moje

Postoji li na mom putu s Gospodinom neki veliki preokret i obraćenje?

Kakva su moja iskustva sa zaljubljenošću?

Kojim imenom mene Gospodin zove? Kako me definira?

Dobro znamo za klasično alegorijsko tumačenje Pjesme nad pjesmama kad u njoj prepoznamo ljubav Boga i njegova naroda odnosno Krista i Crkve. Ali isto tako dobro znamo da ovi stihovi ponajprije opisuju toplu mladenačku, zaljubljeničku ljubav punu osjećaja, privlačnosti i fasciniranosti. Prigovor da Pjesma ne spominje Boga lako otklanjamo kad pred kraj stoji usporedba s plamenom Jahvinim. Kad se spominju Izrael (3,7) i Jeruzalem (6,4 kao i mnogo puta kćeri jeruzalemske), onda je tekst čvrsto usidren u biblijsku povijest.

U Pjesmi najviše zaručnica iznosi svoje osjećaje i doživljaje, a posebice se ističe međusobna pripadnost koja odmah podsjeća na biblijski Savez. Cijenimo kad Pjesma poštuje vrijeme počinaka pa se ponavlja »Ne budite ljubav moju!« (2,7; 3,5; 8,4)

Svojevrsni vrhunac i preokret nalazi se u Pj 4,8-10. Inače je višestruko opisana čežnja zaručnice. U Pj 4,9 kralj priznaje ranjenost svoga srca. Prvi put on progovara o svojoj čežnji za njom i dvaput to ponavlja. Sada on pohvaljuje milinu njezine ljubav (4,10) i uspoređuje ju s vinom što je na početku bilo obrnuto (1,2). Ključan je korak naprijed što kralj pritom svoju sugovornicu u Pj 4,8 prvi put priznaje svojom zaručnicom (KS: »nevjesta«) i tako joj priznaje status i pruža osjećaj sigurnosti, i to joj ponavlja u nizu pet puta za redom (4,8-12; i još u 5,1). Daje ime, kako je na početku Stvoritelju naložio. Također prvi put naziva je svojom sestrom i to ponavlja triput (4,9.10.12), a za tom blizinom ona čezne kad veli: »O da si mi brat« (8,1).

Molitva božanskom Zaručniku

Dopusti mi, Gospodine, da s najdubljim osjećajem motrim dok mi pokazuješ kako je tvoje Srce ranjeno, probodeno. Ali – jao! – ne od ljubavi moje, nego od mojih grijeha. Sažalio si se, milosrdan, Srce ti je puno sućuti i samilosti, suosjećajne ljubavi, kad vidiš da mi dušu nevjernost i duhovna bolest nagriza. Sveta čežnja ispunja ti srce, žudiš za tim da nas otkupiš, od okova oslobodiš.

Pokaži mi danas kako ti je moja ljubav važna kao kad si apostolskoga prvaka Petra triput pitao o ljubavi. U najvećoj dubini, u samom središtu mojega bića ispiši opet ime kojim si me pozvao, koje si u dlanove svoje urezao, u Srce svoje. Iz tvog Srca krv i voda teku. Tako znam da me biraš za sebe, zato da posve pripadam tebi, zato da ti budeš moj.

